

ای بدیع عزیز گمان مدار که دوری و میندار که مهجوری هر دم بیاد آئی و خاطر یارائی عجز و نیاز آرم و زبان به تضرع و زاری
بیارایم و از برای یاران عزت ابدیه و تأییدات صمدانیه و بزرگواری رجا نمایم که
ای پروردگار هرچند خاکساریم ولی سزاوار الطاف در ملکوت اسرار از خود بیزاریم و بتو امیدوار از خویش مأیوسیم و بتو
مأنوس ناتوانیم توانائی بخش محمودیم لهیب موقود فرما پژمرده‌ایم بفیض ملکوت ابهی تر و تازه بنما مرده‌ایم بنسیم جانبخش زنده
فرما بیکسیم فریاد رس توئی مقتدر و توانا و توئی مهربان و بخشاینده و دانا لا اله الا انت العزیز المتعال